

06/02/2024

Κοπή Βασιλόπιτας των ιεροψαλτών της Ιεράς Μητροπόλεως Αλεξανδρουπόλεως

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Αλεξανδρουπόλεως](#)

Η καθιερωμένη κοπή [Βασιλόπιτας](#) των [ιεροψαλτών](#) της [Ιεράς Μητροπόλεως Αλεξανδρουπόλεως](#) πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο το απόγευμα της Κυριακής 4 Φεβρουαρίου 2024.

Την πίτα έκοψε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Ανθιμος παρουσία πολλών ιεροψαλτών που υπηρετούν στα αναλόγια της Επαρχίας μας, των βοηθών τους καθώς και μικρών παιδιών που μαθαίνουν την ιερή τέχνη της εκκλησιαστικής μουσικής.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Άνθιμος στην σύντομη προσφώνησή του αναφέρθηκε στο έργο του ιεροψάλτη να διασώσει και να μεταλαμπαδεύσει την εκκλησιαστική μουσική στις επόμενες γενεές.

Αναλυτικά η προσφώνηση του Μητροπολίτου Αλεξανδρουπόλεως:

«Η λεγομένη βυζαντινή μουσική είναι ο άλλος κλάδος της ελληνικής μουσικής. Με κριτήρια επιστημονικά, η σχέση αυτών των δύο δεν αμφισβητείται σήμερα. Η ελληνική μουσική είναι η μουσική των δημοτικών ασμάτων τα οποία γέννησε η ελληνική ψυχή. Η βυζαντινή μουσική είναι η ψαλμωδία της Εκκλησίας την οποία γέννησε η ορθοδόξως λατρεύουσα χριστιανική ψυχή (Ψαριανού Διον., Μητροπ. Κοζάνης, ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΚΑ ΑΡΘΡΑ, σελ. 9, 11). Οι δύο αυτοί κλάδοι, άλλοτε

αλληλοδιαδόχως

και άλλοτε παραλλήλως, προχώρησαν μαζί επί αιώνες με αμετεώριστο αλλά συγχρόνως διακριτό βηματισμό. Πέρασαν μαζί πολλά σταυροδρόμια (πολιτικά, φυλετικά, γεωστρατηγικά και πολιτισμικά).

Σήμερα βρίσκονται χέρι-χέρι ακόμα, μπροστά σε άλλο σταυροδρόμι και χρειάζεται προσοχή για να μην λοξοδρομήσουν. Από τη μια, εξαιτίας της νόθευσης του μουσικού αισθήματος του λαού μας κι από την άλλη, εξαιτίας της εκστρατείας μας ενάντια στη λόγια γλώσσα μας.

Έτσι, η εύθυνη σας των ιεροψαλτών μας καθίσταται τεράστια. Στα Αναλόγιά σας, στην Χορωδία σας και στον Σύλλογό σας συντηρείτε και μεταλαμπαδεύετε τον κοινό παρονομαστή του ελληνικού και ορθοδόξου χριστιανικού βιώματος, που είναι η γλώσσα μας, ως έκφραση της εθνικής ιδιοπροσωπείας μας και η πίστη μας, ως τρόπος ζωής της «εν ημίν ελπίδος».

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, γιατί η ποιμαίνουσα Εκκλησία δικαιούται πλέον «φύσει και θέσει» να έχει τον πρώτο λόγο περί αυτών και με εμπιστοσύνη να σας επιφορτίζει την τήρηση «καινῶν καὶ παλαιῶν» (Ματθ. 13,52). Τα «καινά» είναι η προσωπική δημιουργία του καθενός σας και τα «παλαιά», η διαφύλαξη της παραδόσεώς μας. Σας ομιλώ για την ευλογία που έχετε να κινείσθε ελεύθερα όπου θέλετε, επάνω όμως στις ράγες της παραδόσεώς μας.»

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος συνεργάστηκε με τους ιεροψάλτες για πρακτικά και τοπικά ζητήματα των αναλογίων της Μητροπόλεως.

